

Sällsynt fågel.

I början af februari detta år erbjöds Skansens zoologiska trädgård pr telefon en »fiskmåsa», hvilken tillvaratagits ute vid lilla Sjö-tullen å Djurgården, där han summit omkring bland isflaken urstånd-satt att flyga på grund af någon skada i ena vingen. Den hade därefter vårdats af tillvaratagaren, kapten K. Holmsten, som dock nu önskade bli af med honom. Fågeln skickades upp till Skansen den 7 februari och befanns vara ett gammalt exemplar af *hvitvingade truten* eller *polarmåsen* (*Larus leucopterus* Fab.) Vingskadan var då i det närmaste läkt och fågeln så tam, att han tog fisk ur djur-vårdarnes händer.

Hvitvingade truten finnes som bekant endast i högsta nordn. Han häckar på Grönland och har endast några få gånger påträffats i vårt land.

Alarik Behm.

En kaja (*Colæus monedula*) i nordligaste Norrland.

Den 8 maj observerade jag vid min bostad i finska Muonio en ensam kaja i sällskap med några skator. Jag iakttog fågeln på nära håll med en utmärkt kikare, hvarför intet tvifvel om en riktig bestämning kan ifrågakomma. Efter en stund flög fågeln öfver gränsälven till Sverige.

Då kajan icke tidigare är iakttagen i Norrland, åtminstone icke så långt norrut, torde detta fall förtjäna ett omnämnande.

10 maj 1910.

Justus Montell.

En albinosform af kråka

iakttogets ett par gånger vid trängetablisementet i Sala förliden sommar.

Uppsala 15 maj 1910.

Ossian Dahlgren.

Råkor, häckande vid Uppsala.

Den 6 maj upptäckte jag tvenne bon af råkor i samma träd (en större tall) söder om Upsala på Ultunaåsen nära den stora sandgropen vid Fyrisån. I det ena var fyra och i det andra två ägg. Fyra råkor syntes flyga omkring platsen.

Uppsala den 18 maj 1910.

Bengt Kalling.

En »guldaborre»

fångades i närheten af Ljusterö af fiskaren Nordström i midten af maj och öfverlämnades till Riksmuseum. Såsom bekant uppstå »guld»-fiskar genom färgslagning af det svarta färgämnet och ensam utveckling af det gula. (Jfr denna tidskrift för 1908 sid. 252).

Artem

Den fran

i bref lä

erligen to

I den g

rakles får

akuggade

Greklanc

en.) Pind

les klandra

intet hon

er med sa

erk framst

om ej blott

et verkli

ven hono

gaste ströf

ercyniska

alar, att r

vid Donau

från äldre

i Schweiz,

legenden i

troligen p

fördes ned

hvilket äf

Li

Uti

Nissabo 1

nomgräfi

gårdsland,

den grad

af mullva

anträffade

utrönas.

Att

terna för

I s

lektor /

icke ful

nämliga

het me

att hon

maskar

I c

arbetet 1